

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quandò illorum verus sit vsus, & quandò abusus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

sanetur per impositionem manuum vestrarum &c; ibi Christus dedit potestatem contra dæmones, non solum in hominibus, sed etiam alijs creaturis, quibus diabolus nocere posset, si non prohiberetur. Deinde, quando impossibile est, quod nomen Domini possit sine fructu inuocari: est enim efficax nomen Domini: & in nomine Iesu omne genu flectetur, tam terrestrium quam inferorum: est igitur aduersus dæmones efficax, vnde veteres dixerunt de aqua bene dicta.

Huius aquæ iactus depellit dæmonis actus.

Paulus ad Roman. 1. dicit, quod inuisibilis virtus Dei atq; diuinitas conspicitur per ea quæ facta sunt: id est ubique est inuocatum nomen Dei, ibi aliqua virtus & efficacia secundum formam orationis super creaturam prolatam, quem fructum Deus virtute sua ex misericordia propter Christum efficit de quaunque re, de qua in petitione mētio facta est: id est fides non ab ipsa creatura pendet, sed à virtute nominis Dei. Vult enim Deus illum cultum & honorem in uocationis nominis sui, per varios modos & occasions fieri. Nō igitur blasphemia est vel idolatria, talis super creaturam inuocatio nominis Dei, quando piè & religiosè fit, nec etiam sine culpa possunt eiusmodi sacramentalia aut cæremoniæ de honestatib; vel irrideri. Tres pueri in camino Deum laudabant in omnibus creaturis, Daniel. 3. Merito igitur & nos Deum laudamus, & memoriam eius facimus occasione creaturarum.

Tertiò, magna diligentia exigitur à pastoribus, ut hinc doceant populuim, ne pendeat à visibilibus creaturis, illis fructum tribuens, non verbo Dei & Christi virtuti: id quod sāpè timendū est à simplicibus Christianis: deinde, ne incantationes & spurcitas diaboli his exerceant. Nam sic uti sacris rebus & verbis,

Christum offerre diabolo, & diuinam virtutem transferre ad voluntatem diaboli: id quod grauiissimum est peccatum. Si ergo in eum finem vtamur sacramentalibus, vt nos vt per ea moneamur veneracionis Dei, vtque tantum à virtute nominis Dei spectetur fructus & efficacia ad formam orationis, salutare est & minimè contra Deum, etsi rumpantur suis aduersarij. Non sunt res ita necessaria, vt nemo sine illis possit saluari: fateor: tamen propter similes, vt semper in oculis & vsu habeant, quo Dei recordentur, pietas accendatur, fiducia in Deum erigatur, Deus laudetur, & Sathanas hisce rebus inimicus tanquam flagellis repellatur, haudquam sunt contemnenda. Sepè etiam efficaciam diuinæ virtutis per hoc miraculosè operatam esse, compertum est: Nutritur autem maximum per hæc deuotio & contemplatio nominis & gloriae Dei.

CAPUT XVII.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit Episcopus secundum Apostolum & scripturam.*
2. *Qualis sit eligendus in Episcopum.*
3. *Quid illi debeant subditi, scilicet honorem, obedientiam, prouisionem.*

Apostolus i. Corinth. 4. exponit, quid sit Episcopus, inquiens: Sic nos existimet homo, vt ministros Christi & dispensatores ministeriorum Dei, est enim Episcopus Speculator aut superintendens, (aufseher vndē Hier. 6. Constitui super vos speculatores, Græcè σκοτωοῦς, audite vocem tubæ: & sic dicitur, quia semper intendere debet saluti plebis